

(Lehmann) eller mig, der henvisste til en mulig Uovlighed, men, at det var den ærede Taler, der først havde Ordet, som skildrede os den Frygt, han havde for, hvad der kunde skee af et andet Ministerium. Jeg har aldeles ikke befundet mig i den af en foregaaende Taler antydede Misforstaaelse: hvad jeg sagde, var, at de tidligere Rigsdage havde frastrevet sig Ret til at fordre nogen Kundskab om Fællesforfatningen, før man havde afgivet dette tredje Botum. De have for deres Vedkommende forpligtet sig til, at den tredje Rigsdag burde kunne votere iblinde, at den burde, med andre Ord, kunne votere blot med Kundskab om det, der var Gjenstand for Botumet, om det tilkommende Udsende af Danmarks særlige Grundlov, uden Kundskab om, hvad der paatænkes med Hensyn til Fællesforfatningen, og jeg troer, at Ingen vil kunne nægte, at Rigsdagen, ved anden Gang at have vedtaget det Forslag, der nu ligger for, for sin Deel har forpligtet sig til at forudsætte, at den tredje Rigsdag vilde være rede til at give sit Botum uden en Kundskab, som man ikke havde tænkt sig.

Lehmann: Den næst foregaaende ærede Talers sidste Bemærkning under mig til at bringe i Erindring, at jeg ikke har yttret Andet end med samme Ord at gjentage, hvad der her blev talt om en Traad, der mulig vilde briste. Jeg skal imidlertid dog dertil søle, at, dersom Rigsdagen tredje Gang vedtager det hvilende Grundlovsudkast, saaledes som den selv har affattet samme, og dersom den dernæst skulde komme til det Resultat at forkaste det Fællesforfatningsudkast, der forøvrigt ikke foreligger nu, da vil Ingen kunne sige, at den havde overfaret sin Ret eller var gaaet udenfor sine egne Consequenter; thi da havde den fulgt den Vej, som den havde foreteget sig selv. Men, dersom den forkastede tredje Gang det hvilende Grundlovsudkast, som den selv tidligere har vedtaget, da vilde jeg ikke deri kunne see Andet end en Forkastelse af den hele Retning, hvori Rigsdagen har troet at maatte gaae, og hvortil den har bundet sig, saavidt jeg skjønner, indtil Bevistet for den saaledes

indslaaede Veis Uholdbarhed foreligger. Jeg troer dog, at det virkelig vilde være overmaade vanskeligt at gjendrive den Paastand, at med en saadan Rigsdag, der selv affattede, under visse givne Forudsætninger, et Udkast til Grundlovsindskrænkningerne, to Gange vedtog det saagodtsom aldeles eenstemmigt og tredje Gang forkastede det, vilde det være meget vanskeligt at fortsætte Landets Regjering, og at man derved virkelig havde forladt det hele Grundlag, som Rigsdagen, ikke i et ubetænksomt Dieblif, men drevet af en haard Nødvendighed, ialtsald forsøgsviis havde troet at maatte gaae ind paa, og jeg troer, at det ingenlunde er uhistorisk at antage Muligheden af, at der vil findes dem, der ville kunne udelede en Concluston af saadanne Præmisseser.

Borgen: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at det dog vistnok maa beroe paa en Misforstaaelse af den 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig), naar han troer, at jeg har alluderet til, at et Ministerium, saaledes som af mig karakteriseret, vilde gjøre Brug af ulovlige Midler for at fremtvinge den Indrømmelse, jeg har omtalt. Jeg har sagt — og jeg troer, at Rigsdagstidenden vil udvise det — at det kunde skee ved fuldkommen lovlige Midler, at det Tryk, et saadant Ministerium vilde udøve med dette Forslags § 1 og Slutningen af første Affnit af dets § 5, for sig vilde være tilstrækkeligt til engang i Tiden at fremtvinge Rigsdagens Samtykke til Ikrafttrædelsen af Fællesforfatningsudkastet.

Besjely: Da jeg er en af dem, som stemme mod nærværende Forslag af Hensyn til Fællesforfatningen, vil jeg blot tillade mig i Aaledning af, hvad der er anført, at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at man meget godt kan antage, at de tidligere Rigsdage have givet denne 3die Rigsdag Ret til at stemme over Grundlovsforandringerne, uden at kjende Fællesforfatningen, men jeg kan ikke antage, at de foregaaende Rigsdage skulde have gjort det til Pligt for den nærværende Rigsdag, uagtet den kjendte Fællesforfatningen, dog at lukke Dinene og stemme, som om den ikke